

Wspólnota

NR 1 (380) • STYCZEŃ 2026

PISMO PARAFII WNMP W BIERTUŁTOWACH

Błogosławionego

Nowego Roku

2026

DRODZY PARAFIANIE!

Przekroczyliśmy próg Nowego Roku 2026. Jest to czas podsumowań i refleksji nad minionymi miesiącami, weryfikacji podjętych wcześniej postanowień oraz spojrzenia na realizację powierzonych nam zadań. Żyjemy w świecie, w którym czas jest eksploatowany do granic możliwości — mierzony, kontrolowany i planowany za pomocą alarmów, zegarków, kalendarzy tradycyjnych i cyfrowych. Dysponujemy coraz większą liczbą narzędzi służących organizowaniu codzienności.

Spójrzmy więc wstecz, podsumowując miniony czas, Si oceńmy siebie sprawiedliwie — w świetle Bożej sprawiedliwości i Jego wielkiego miłosierdzia. Zatrzymajmy się nad naszymi relacjami z najbliższymi, ze współpracownikami i sąsiadami. Mędrzec z Księgi Koheleta przypomina nam:

„Wszystko ma swój czas i jest wyznaczona godzina na wszystkie sprawy pod niebem. Jest czas rodzenia i czas umierania, czas sadzenia i czas wrywania tego, co posadzono, czas zabijania i czas leczenia, czas burzenia i czas budowania, czas płaczu i czas śmiechu, czas zawodzenia i czas płasów”

(Koh 3,1-4).

Rozpoczynając rok 2026, otrzymujemy kolejną szansę na zmianę życia, podjęcie nowych wyzwań i postanowień. Niech będą one dobrze przemyślane i podejmowane w oparciu o Boże przykazania oraz codzienną modlitwę. W świetle Bożego Słowa budujemy nasze relacje z bliźnimi i tworzymy nowe — pełne pokoju, wzajemnego szacunku i zrozumienia.

Od 1 stycznia zmieni się w naszej parafii porządek Mszy św.

Wdni powszednie Msze św. będą odprawiane o godz. 7.00 i 18.00.

Wniedzielę i uroczystości o 7.30, 9.30, 11.00, 12.15 i 18.00.

Zmianie ulegną również godziny pracy kancelarii parafialnej, która czynna będzie w: **poniedziałek 8.00 – 11.00, Wtorek 15.00 – 18.00**

Środa 8.00 – 11.00

Czwartek 8.00 – 11.00 i 15.00 – 18.00

Piątek nieczynne (z wyjątkiem spraw pogrzebowych)

Styczeń w liturgii Kościoła daje nam szczególną okazję do naśladowania świętych, którzy swoim życiem i świadectwem pomagają pogłębiać wiarę oraz ufność Bogu.

1 stycznia – obchodzimy **Uroczystość Bożej Rodzicielki Maryi**. Nie jest przypadkiem, że właśnie pierwszego dnia Nowego Roku Kościół stawia nam za wzór Maryję — Matkę Boga. Jest to także **Światowy Dzień Modlitw o Pokój**. Niech Maryja Bogurodzica wspiera nas w naszych dążeniach i uczy bezgranicznej miłości do Boga i bliźnich.

2 stycznia – Wspomnienie św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła. Święci Bazyli Wielki i Grzegorz z Nazjanzu, biskupi i doktorzy Kościoła, odegrali ważną rolę w Kościele na Wschodzie. Św. Bazyli Wielki (329-379), biskup Cezarei Kapadockiej, założył zakon bazylianów, pozostawił wiele pism dogmatyczno-ascetycznych, homilii i 350 listów. Św. Grzegorz z Nazjanzu (330-390), biskup Konstantynopola, przewodniczył soborowi w Konstantynopolu (381), na którym przyznano metropolitom Konstantynopola, Aleksandrii, Antiochii i Jerozolimy tytuły patriarchów.

6 stycznia – **Uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli)**. Od XV/XVI wieku w tym dniu poświęca się w kościołach kadzidło i kredę. Kredą oznaczamy drzwi naszych domów na znak przyjęcia Wcielonego Syna Bożego. Litery K+M+B oznaczają imiona Mędrców ze Wschodu lub są skrótem łacińskiego zdania *Christus mansjonem benedicat* — „Niech Chrystus błogosławi to mieszkanie”. Zwyczajowo dopisujemy również aktualny rok. Wzorem ubiegłych lat zapraszamy na Orszak Trzech Króli, który wyruszy o 10.30 z Placu Radlińskich Olimpijczyków do naszego kościoła. Zapraszamy wszystkich parafian do udziału w tym publicznym wyznaniu naszej wiary we Wcielnego Boga.

11 stycznia – **Święto Chrztu Pańskiego**, które kończy liturgiczny okres Bożego Narodzenia. Najstarsze tradycje tego święta sięgają Kościoła wschodniego. Od momentu chrztu w Jordanii Jezus rozpoczął swoją publiczną działalność nauczycielską, o której św. Piotr mówił: „Przeszedł On dobrze, czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, dlatego, że Bóg był z Nim” (Dz 10,38).

W Polsce, zgodnie z dawnym zwyczajem, śpiew kolęd i obecność szopki bożonarodzeniowej przedłuża się do **2 lutego** – **Święta Ofiarowania Pańskiego**.

17 stycznia – **Wspomnienie św. Antoniego Opata**, jednego z najpopularniejszych świętych Kościoła. Żył na przełomie III i IV wieku, ciesząc się wielkim autorytetem duchowym. Jego listy i nauki podkreślają znaczenie osobistej drogi do świętości opartej na modlitwie i lekturze Pisma Świętego.

21 stycznia – **Wspomnienie Św. Agnieszki dziewicy i męczennicy**. Jej męczeńska śmierć, którą poniosła w wieku 12 lat, musiała być czymś niezwykle, skoro piszą o niej św. Hieronim, św. Ambroży, św. Damazy, św. Grzegorz I Wielki i wielu, wielu innych. Należała ona też do najbardziej znanych i popularnych świętych w całym Kościele. Jednak mamy bardzo mało danych historycznych o Świętej. Tradycja przekazuje nam, że 21 stycznia był jej dniem narodzin dla nieba. Według

podania Agnieszka miała ponieść śmierć przy drodze Nomentańskiej. Potwierdzają to badania archeologiczne, gdyż w tym właśnie miejscu znajdował się kiedyś stadion cesarza Domicjana, gdzie mordowano chrześcijan. Artyści przedstawiają św. Agnieszką z barankiem, gdyż łacińskie imię Agnes wywodzi się od łacińskiego wyrazu agnus – baranek. Dlatego powstał piękny zwyczaj, że przy klasztorze, który znajduje się przy bazylice św. Agnieszki, zakonnice pielęgnują baranki, które poświęca się w dzień św. Agnieszki – 21 stycznia. Z ich wełny wyrabiane są paliusze, które Ojciec Święty rozsyła świeżo mianowanym metropolitom Kościoła katolickiego. Św. Agnieszka jest czczona jako patronka dzieci, panien i ogrodników.

25 stycznia – Święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła. Cudowne wydarzenie pod Damazkiem stało się punktem zwrotnym w życiu Szawła, który po chrzcie przyjął imię Paweł i stał się gorliwym głosicielem Ewangelii. Apostoł Narodów jest autorem trzynastu listów Nowego Testamentu.

31 stycznia – Wspomnienie św. Jana Bosko, prezbitera, wybitnego wychowawcy i pedagoga młodzieży. Stworzył on tzw. system uprzedzający, oparty na zaufaniu, rozumie i miłości, który do dziś inspiruje wychowawców na całym świecie.

Pragnę poinformować, że przy naszym kościele trwają prace związane z budową stalowych schodów prowadzących na wieże. Inwestycja ta ma na celu zapewnienie bezpiecznego dostępu, który umożliwi przeprowadzenie niezbędnych, podstawowych prac remontowych, naprawę zegarów oraz uporządkowanie i posprzątanie przestrzeni na wieżach. Proszę o wyrozumiałość w czasie trwania robót oraz dziękuję za wszelką życzliwość i wsparcie okazywane naszej parafii.

Na czas podejmowania nowych postanowień i realizacji zadań w roku 2026 niech Pan Bóg nam błogosławi, a Maryja Wniebowzięta umacnia nas swoim wstawiennictwem.

Ks. Zbigniew Folcik – Proboszcz

„CHWAŁA NA WYSOKOŚCI BOGU, A NA ZIEMI POKÓJ LUDZIOM DOBREJ WOLI”

Drodzy Czytelnicy tego słowa! Przeżywamy piękny i radosny czas Świąt Bożego Narodzenia. Jego treść w piękny i zarazem dosadny sposób wyrażają śpiewane w tym czasie pieśni kolędowe. Zawierają one głębię tej prawdy wiary, którą w tych dniach przypominamy nam Kościół. „Bóg się rodzi”... Odwieczny Boży Syn, Jezus Chrystus stał się człowiekiem, przyjął naszą ludzką naturę z jej ograniczeniami i ułomnościami, stał się jednym z nas, naszym bratem, po to, aby nas zbawić. Narodzony z Maryi Dziewicy w Betlejem, Bóg – Człowiek „wszedł między lud ukochany dzieląc z nim trudy i znoje”. A świętej pamięci ksiądz biskup Józef Zawitkowski w swych rozważaniach napisze, że dziękuje za to, że Jezus Chrystus, Król Wszechświata, nie narodził się gdzieś w królewskim, strzeżonym przez strażę pałacu, ale w ubogiej betlejemskiej grocie, do której ma swobodny dostęp każdy człowiek i pasterze. Przyszedł, aby nas zbawić, a w tle betlejemskiego żłóbka już zarysowuje się widmo krzyża, znaku naszego zbawienia. „Słowo Ciałem się stało i zamieszkało między nami....Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli.... Tym zaś, którzy Go przyjęli dał moc, aby się stali dziećmi Bożymi...(por. Jan 1,1 i nn.) Wejście Pana Jezusa w nasze życie i obecność Emanuela, Boga z nami to istota i najgłębsza treść przeżywanych Świąt Bożego Narodzenia. W tę treść wpisuje się cała liturgiczna oktawa tego święta trwająca

do Nowego Roku, w którym to dniu obchodzimy Uroczystość NMP Bogurodzicy, wskazując na Jej rolę jako Dziewiczej Matki Syna Bożego. Dobrze się składa, że w tym czasie kończy się stary rok i nadchodzi nowy. Pieśni śpiewane w te dni dobrze oddają atmosferę ich myśli. W dzień starego, kończącego się roku śpiewamy: „Nie tak bystro płynie rzeka, jak nam prędko czas ucieka, dzień za dniem a rok za rokiem przemija bezmiernym tokiem... Szczęśliwy, który wspomina, że każdy dzień i godzina były Bogu poświęcone i zbawiennie przepędzone”. W tych słowach możemy znaleźć głębię analizy naszego życia, słowa dziękczynienia i prześlągnięcia za ten kolejny kończący dany nam czas. A potem, kiedy z radością powitamy Nowy Rok, spojrzymy w scenerii Bożego Narodzenia na Maryję, Matkę Jezusa. To Bóg przez Jej decyzję wypowiedzianą wobec Archaniola Gabriela: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego”, będącą wyrazem Jej posłuszeństwa i zawierzenia Bogu, rozpoczął dzieło naszego odkupienia. Wypełniają się słowa zawarte w liturgii Kościoła: „to co Ewa straciła przez niewierność, Maryja odzyskała przez wiarę”, jak głoszą słowa jednej z prefacji o Najświętszej Maryi Pannie. Dlatego u progu nowego roku przez Jej wstawiennictwo u Boga zawierzamy losy tego nowego czasu, który daje nam Bóg. W ten sposób wchodzimy z nadzieją w Nowy Rok. Przez ręce Bożej Matki zanosimy do Boga wszystkie

sprawy. Zaś w sercach każdego z nas, oprócz naszych osobistych i rodzinnych spraw, jest troska o zagrożony pokój. Ojciec święty Leon XIV w swym orędziu w dniu Nowego Roku tak bardzo zwraca uwagę na potrzebę pojednania z Bogiem i ludźmi, które jest płynącym z ludzkiego serca głównym twórczym pokoju. To bardzo wpisuje się w potrzeby naszego życia rodzinnego i społecznego, również i w naszej Ojczyźnie. W Nowy Rok wchodzimy również z nadzieją na dar Boży, którym jest zdrowie człowieka, a jeszcze bardziej z z troskaniem o ochronę prawa do życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci. Zawierzenie Bogu przez wiarę wszystkich ludzkich spraw niech zastąpi obawy przed

usuwaniem Boga czy usiłowaniami poprawiania tych ustanowionych odwiecznie przez Boga praw i dróg ludzkiego życia, pragnącego szczęścia człowieka, szczęścia każdego z nas. Tak mi się wydaje, że w te myśli wpisują się nasze noworoczne życzenia dla każdego z nas, dla Ojczyzny i całego świata. Wpisujemy te życzenia w słowa znanej kolędy:

„Podnieś rękę Boże Dziecię. Błogosław Ojczyznę miłą. W dobrych radach w dobrym bycie wspieraj jej siłę Swą siłą. Dom nasz i majątność całą, i wszystkie wioski z miastami, A Słowo Ciałem się stało i zamieszkało między nami”.

Ks. Józef

„UCZNIOWIE-MISJONARZE” PROGRAM DUSZPASTERSTWA KOŚCIOŁA W POLSCE NA ROK 2026

W pierwszą niedzielę Adwentu, 30 listopada, Kościół w Polsce rozpoczął nowy rok liturgiczny i duszpasterski. Towarzyszyć mu będzie nowy program duszpasterski na rok 2025/2026, realizowany pod hasłem „Uczniowie-misjonarze”. Jego celem jest odnowienie i ożywienie życia Kościoła poprzez pogłębioną, integralną formację wszystkich wiernych. Jak podkreślił bp Andrzej Czaja, przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP, program ten ma pomóc Kościołowi w Polsce odpowiedzieć na współczesne wyzwania: postępującą laicyzację, osłabienie więzi wspólnotowych w parafiach oraz kryzys tożsamości wiary. Odpowiedzią na te zjawiska ma być formacja chrześcijańska rozumiana całościowo – obejmująca całego człowieka i całą wspólnotę.

Hasło „Uczniowie-misjonarze” nawiązuje do nauczania papieża Franciszka, zwłaszcza adhortacji *Evangelii gaudium*, oraz do dokumentów Synodu o synodalności. Przypomina ono, że każdy ochrzczony jest jednocześnie uczniem Jezusa i posłanym, aby dawać świadectwo wiary w codziennym życiu.

Program jest kontynuacją drogi podjętej w poprzednich latach:

- odbudowy komunii („Wierzę w Kościół Chrystusowy”),
- współuczestnictwa w życiu Kościoła („Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”),
- misji i nadziei („Pielgrzymi nadziei”).

Tym razem szczególny akcent położony jest na formację integralną, która obejmuje trzy etapy rozwoju wiary: osobiste spotkanie z Chrystusem i decyzję pójścia za Nim, budowanie z Nim trwałej więzi oraz coraz pełniejsze upodabnianie się do Niego.

Bp Waldemar Musioł wskazał, że głównym celem

programu jest ukazanie wielkiej wartości formacji – zarówno dla osobistego dojrzewania wiary, jak i dla odnowy całego Kościoła. Wśród celów szczegółowych wymienił m.in. formację stałą i wspólnotową, zaangażowanie wszystkich środowisk kościelnych, przygotowanie formatorów oraz uwzględnienie ważnych tematów współczesnych, takich jak ochrona życia, prawa człowieka, ekologia integralna, dialog ekumeniczny czy kultura ochrony.

Realizacja programu odbywać się będzie na trzech poziomach: diecezji, parafii i rodziny. Podstawowymi narzędziami formacji pozostają modlitwa, liturgia, słowo Boże i życie sakramentalne. Pomocą w tym dziele są przygotowane materiały duszpasterskie: zeszyty teologiczno-pastoralne, homiletyczne, katechetyczne, liturgiczne i maryjne oraz materiały dla rodzin.

Szczególną rolę program przypisuje świeckim. Jak przypominała dr Ewa Porada, każdy ochrzczony został zaproszony słowami Jezusa: „Pójdź za Mną”. Oznacza

to, że nie jesteśmy w Kościele jedynie odbiorcami, lecz współodpowiedzialnymi za jego misję. Bycie uczniem Chrystusa wymaga dojrzałości, samoformacji i gotowości do dawania świadectwa.

W programie nie zabrakło również troski o ludzi młodych. Bp Grzegorz Suchodolski zwrócił uwagę, że kluczem do duszpasterstwa młodzieży jest słuchanie, nowy język komunikacji oraz mądre wykorzystanie

mediów. Młodzi mają być podmiotem, a nie tylko adresem działań duszpasterskich.

Program „Uczniowie-misjonarze” jest zaproszeniem dla każdego z nas – aby pogłębić swoją wiarę, odnaleźć swoje miejsce we wspólnocie Kościoła i odważnie podjąć misję głoszenia Chrystusa w świecie.

Na podstawie: <https://episkopat.pl/doc/238078>.
Program-duszpasterski-Kosciola-katolickiego-w-Polsce-na-rok

POWOŁANI ■ CZĘŚĆ 1. ZACHEUSZ

„Muszę się zatrzymać w twoim domu”.
Ewangelia według św. Łukasza 19, 5.

Zacheusz to człowiek posiadający władzę, czyli ważny, mający wpływy, znany. Celnik, który sprawował kontrolę, miał znajomości i zarządzał innymi. Pewnie niejedną zazdrościł Zacheuszowi tej pozycji w społeczeństwie, bo na tamte czasy dawała mu stabilność materialną i rozpoznawalność. Czego chciał więcej? Był kimś ważnym w oczach innych ludzi. A przed sobą? Z jakiegoś powodu w Ewangelii czytamy, że był niski. Ile mógł mieć wzrostu? Metr pięćdziesiąt? To mogło być powodem jego poczucia niskiej wartości, nadmiernej potrzeby otrzymywania oznak szacunku, czy imponowania innym bardziej niż było to potrzebne. Zahartowany przez przeciwności życia codziennego, z nikłą perspektywą na zmianę, bo przecież nie będzie wyższy niż jest, zdążył wypracować sobie wiele takich cech charakteru, którym zawdzięczał pozycję, jaką zdobył. Pewnego dnia nadarzyła się okazja, aby zobaczyć Jezusa, o którym wszyscy mówili. Jedyną przeszkodą okazał się niski wzrost Zacheusza, ale on nie mógł stracić takiej

szansy. Wszedł na drzewo i zobaczył Nauczyciela. A gdy jego wzrok spotkał się z pełnym pokoju i miłości spojrzeniem Jezusa, usłyszał słowa: „Zacheuszu, zejdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu” (Łk 19, 5). Czy także ty zmagasz się w swoim życiu z przeciwnościami, niedoskonałościami swojej fizyczności, siły duchowej lub moralnej? Uwierz Bogu, gdy Cię woła po imieniu i mówi: „Jesteś dla mnie ważny, Ja Cię stworzyłem i odkupiłem, znam Cię dobrze. Wiem o wszystkich Twoich jasnych i ciemnych stronach. Znam Twoje serce, dzisiaj muszę zatrzymać się w Twoim domu”.

ZADANIE

1. Posłuchaj piosenki zespołu Arka Noego pt. „Nieidealna” <https://www.youtube.com/watch?v=6LLF5h006rQ>).

2. Podziękuj dzisiaj Panu Bogu za to, że jesteś właśnie taki, jaki jesteś, ze swoimi zaletami i wadami.
<https://rodzina.archidiecezjakatowicka.pl/>

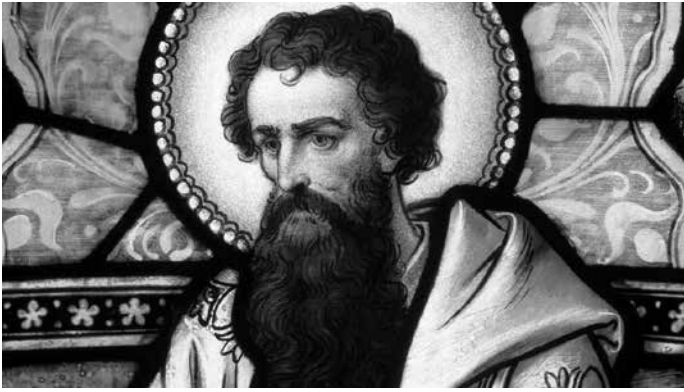
POWOŁANI ■ CZĘŚĆ 2. SZAWEL

„Dotknij mych oczu, bym jak Ty widział. Oceniał, uczył i w świetle Twoim mógł dawać zdrową wiedzę i serca ludzi błądzących cierpliwie goił”.

KS. FERDYNAND GRYSZKO, Dotknij mnie Panie, w: Zostałeś, Łomża 2013, s. 36.

Każde powołanie jest inne. To było zdecydowanie spektakularne! Nagła światłość i głos z nieba. Dziś z pewnością to wydarzenie byłoby na pierwszych stronach gazet albo stało się wiralem w sieci. Co więcej, to powołanie dzieje się wśród ludzi, nie tylko w zaciszu człowieczego serca. Bóg oślepił Szawła, gdy inni patrzyli. Silny Szawel runął na ziemię i w jednym momencie ten, który „siał grozę i dyszał żądzą zabijania uczniów Pańskich” (Dz 9, 1), stał się publicznie zupełnie nieporadny

i słaby, a „ludzie, którzy mu towarzyszyli w drodze oniemieli ze zdumienia” (Dz 9, 7a). Pan Bóg nie dał Szawłowi możliwości wyboru w stylu „moja wiara jest moją prywatną sprawą”, bo przecież wszyscy zobaczyli, co się stało. Dlaczego Pan Bóg tym razem tak zadziałał? Może, żeby nie pozwolić Szawłowi na wymówki typu: „może tylko tak mi się wydawało, zasadniczo to skupię się na utracie wzroku, zapytam lekarzy, oni znajdą przyczynę”. Bóg ma świadków w postaci towarzyszy Szawła, ale na

nich nie kończy. Potrzebuje jeszcze jednego człowieka, żeby zapewnić Szawła, że naprawdę go wzywa. Bóg posyła Ananiasza, daje mu nawet adres, konkretną ulicę, opis domu, gdzie znajduje się Szaweł. Czy przypadkiem Pan Bóg nie wysłał kiedyś pod Twój adres człowieka wiary,

który Ci powiedział: „Pan Jezus (...) przysłał mnie, abyś przejrzał i został napełniony Duchem Świętym” (Dz 9, 17)? Lub z innej strony: czy przypadkiem Pan Bóg nie wysłał Ciebie, abyś człowiekowi, którego świat się zatrzymał, powiedział: „Nie bój się, przejrzyj i pozwól, by Duch Boży Cię wypełnił” (Dz 9, 17)? Gdy Bóg zatrzyma Twój świat, aby ocalić Cię przed sobą samym, wszystko staje się inne. Robi to, bo Cię kocha.

ZADANIE

1. Przypomnij sobie wszystkich ludzi, dzięki którym wzrastałeś w wierze. Podziękuj

Panu Bogu za każdego z nich. Jeśli jest taka możliwość, podziękuj także tym osobom, dzięki którym Twoja wiara się rozwija.

<https://rodzina.archidiecezjakatowicka.pl/>

POWOŁANI ■ CZ. 3

MOJE SPOTKANIE Z JEZUSEM – CHRZEST

„O Panie Boże, dzięki Ci,
żeś mi Kościoła otworzył drzwi,
w nim żyć, umierać pragnę”.
Autor Nieznany, Com przyrzekł Bogu.

Zapewne większość z nas nie pamięta swojego spotkania z Jezusem w sakramencie chrztu, gdy po raz pierwszy usłyszeliśmy: „Pójdź za Mną, mam dla Ciebie zadanie do wypełnienia w moim Kościele”. Wtedy w naszym imieniu rodzice i chrzestni pozytywnie odpowiedzieli na to powołanie nas do grona uczniów Jezusa. Od tego czasu idziemy za Mistrzem, poznajemy Go, przyglądamy się temu, co robi, jak działa w życiu ludzi. Jesteśmy w „szkole Jezusa”, przygotowując się do wypełnienia zadania, które nam Pan powierza. Uczymy się modlitwy, zaufania, trwania przy Bogu, rozpoznawania Jego woli i wypełniania jej. Większość z nas przyjęła już sakrament bierzmowania, a zatem sakrament dojrzałości chrześcijańskiej. Wtedy już każdy z nas osobiście, z pełną świadomością odpowiedział Panu Bogu: „Tak, chcę pójść za Tobą”. Od tego czasu, podobnie jak Apostołowie po Zesłaniu Ducha Świętego, idziemy odważnie w świat, aby świadczyć o Chrystusie zmartwychwstałym, o Jego obecności wśród nas. Nie oznacza to jednak, że

nasze poznawanie Pana zostało zakończone. Podobnie jak w życiu zawodowym lub osobistym ciągle się uczymy, poznajemy nowe rzeczy i miejsca, tak i w życiu duchowym powinniśmy być otwarci na ciągle pogłębianie naszej więzi i znajomości Pana Boga. Dlatego też tak ważne jest, abyśmy nieustannie poznawali Boga intelektualnie (przez lekturę Pisma Świętego, książek o tematyce teologicznej czy religijnej), duchowo (przez różnorodną formację duchową) i doświadczając obecności Boga w swoim życiu.

ZADANIE

1. Podziękuj Bogu za powołanie Cię do grona uczniów w dniu chrztu. Podziękuj swoim rodzicom i chrzestnym (osobiście lub duchowo), że w twoim imieniu odpowiedzieli Panu Bogu: „Tak”.

2. Zastanów się, co możesz zrobić, aby być jeszcze pilniejszym uczniem w „szkole Pana Jezusa”.

<https://rodzina.archidiecezjakatowicka.pl/>

POWOŁANIE ■ CZ. 4

MOJE POWOŁANIE W KOŚCIELE

„Lecz Jezus rzekł do Szymona: »Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił«. I przyciągnąwszy łodzie do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim”. Ewangelia według św. Łukasza 5, 10-11.

Święty Piotr i inni Apostołowie „zostawili wszystko i poszli za Nim” (Łk 5, 11). Czy to oznacza, że także my mamy zostawić swoje rodziny, miejsca pracy, przyjaciół i pójść za Nim? A jeśli tak, to dokąd? W szczególnych przypadkach (życia zakonnego, kapłańskiego czy misyjnego) powołanie Pana Jezusa może oznaczać – w sposób dosłowny – pozostawienie wszystkiego (rodziny, wykonywanego zawodu) i pójście z Nim. Jednak w większości przypadków chodzi o wolność mentalną, duchową. Kluczowym wezwaniem Pana Jezusa jest: „Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił” (Łk 5, 10). Oznacza to, taką formę oddania się Jezusowi, w której we wszystkim, co robimy, szukamy Jego woli. Oznacza to porzucenie swojego dotychczasowego – może zbyt wygodnego – myślenia, działania, przyzwyczajień, marzeń, konformizmu; aby z miłości do Boga stawać się każdego dnia coraz bardziej Jego świadkiem w świecie. Co zatem oznacza stwierdzenie Jezusa skierowane do każdego z nas: „odtąd ludzi będziesz łowił”? Jak łowić ludzi dla Boga w swojej rodzinie, w gronie przyjaciół, w miejscu pracy i wypożyczynku? Jesteś powołany, aby świadczyć o Chrystusie, a to oznacza, że powinieneś pytać Go, co masz zrobić dla drugiego człowieka w konkretnej sytuacji? Rozmawiaj z Bogiem na temat codzienności i spotkanych osób. Czasami Pan Bóg posyła nas do drugiego człowieka z dobrym

słowem, innym razem z konkretną pomocą lub miłym gestem. W innych przypadkach będzie to słowo napomnienia lub pochwały. A czasami będzie to zwykła cicha obecność przy drugim, zauważenie go w tłumie. Módl się za wszystkich ludzi, do których posyła Cię Pan Bóg – za tych dobrych i tych, z którymi trudniej nam się porozumieć, za tych, którzy proszą o modlitwę, i tych, którzy wydają się stronić od Pana Boga. Idź do nich wszystkich z Jego słowem. Nie będziesz samotny na tej drodze. I choć czasem Twoje serce czuje, że Bóg prowadzi Cię tam, gdzie sam byś nie poszedł, to doświadczysz wewnętrznej mocy do wypełnienia tego, do czego wzywa Cię Pan.

ZADANIE

1. Przez cały tydzień w sposób szczególny módl się za wszystkich ludzi, których Pan Bóg postawi na Twojej drodze. Także za tych, których nie znasz, a którzy zwrócą na siebie Twoją uwagę w sklepie, autobusie, na drodze.

2. Porozmawiajcie w rodzinie, w jaki sposób możecie wzajemnie się wspierać na drodze do Pana Boga.

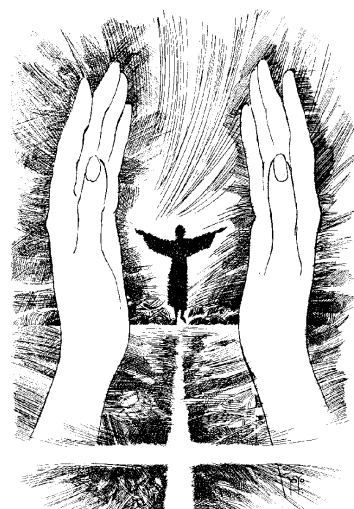
<https://rodzina.archidiecezjakatowicka.pl/>

NAWRÓCENIE ŚW. PAWŁA APOSTOŁA – GDY BÓG ZMIENIA KIERUNEK ŻYCIA

25 stycznia wspominamy w Kościele nawrócenie św. Pawła Apostoła. Wydarzenie spod Damaszku należy do najbardziej poruszających scen w historii Kościoła. Szawel, gorliwy prześladowca chrześcijan, staje się Pawłem – apostołem narodów, niestrudzonym głosicielem Ewangelii. Jego nawrócenie nie jest jedynie epizodem z przeszłości, ale żywym przesłaniem także dla nas, dziś.

Szawel był człowiekiem przekonanym o swojej racji. Działał z zapałem, w imię religijnej gorliwości. Dopiero spotkanie z Chrystusem sprawiło, że zadał najważniejsze

pytanie: „Panie, co mam czynić?”. To moment przełomowy – od tej chwili nie on sam wyznacza kierunek swojego życia, lecz pozwala, by zrobił to Bóg. Dla nas

to ważna lekcja. Nawrócenie często zaczyna się nie od wielkich emocji, ale od zatrzymania i pytania: „czy na pewno idę właściwą drogą?”. Czy moje przekonania, decyzje i osądy są zgodne z Ewangelią? Nawrócenie Pawła pokazuje, że dla Boga nie ma sytuacji bez wyjścia. Ten, który niszczył Kościół, staje się jego filarem. Przeszłość Pawła nie zostaje wymazana, ale przemieniona – staje się świadectwem działania łaski. To daje nadzieję każdemu z nas. Bóg nie przekreśla człowieka ze względu na jego błędy. On widzi dalej niż nasze upadki. W świecie, który łatwo przykleja etykiety i zamyka drogę do zmiany, historia św. Pawła przypomina: nikt nie jest „stracony na zawsze”.

Choć moment pod Damaszkiem był nagły i mocny, życie Pawła pokazuje, że nawrócenie nie kończy się na jednym wydarzeniu. Po nim przychodzi czas ciszy, uczenia się, wzrastania, a także trudnych doświadczeń. Paweł wielokrotnie doświadczał odrzucenia, cierpienia i niezrozumienia. Mimo to nie cofał się, bo wiedział,

Komu zaufał. Dla nas to ważna wskazówka: nawrócenie to droga. To codzienne wybory, praca nad sobą, wierność mimo słabości. Nie chodzi o jednorazowy zryw, lecz o stałe zwracanie serca ku Bogu.

Paweł nie głosił siebie, ale Chrystusa. Nie ukrywał swojej słabości – pisał wprost, że moc Boża objawia się w ludzkiej kruchości. To szczególnie aktualne dziś, gdy często boimy się przyznać do błędów. Święty Paweł uczy, że wiarygodne świadectwo rodzi się z prawdy, a nie z udawanej doskonałości. Nawrócenie św. Pawła Apostoła przypomina nam, że Bóg może wkroczyć w życie człowieka w najmniej spodziewanym momencie i całkowicie zmienić jego kierunek. Wzywa nas do odwagi zadawania pytań, do gotowości na zmianę i do zaufania, że nawet z naszych słabości Bóg potrafi wyprowadzić dobro. Każdy z nas ma swoją „drogę do Damaszku”. Ważne, by nie zagłuszyć głosu, który woła po imieniu i zaprasza do nowego życia.

KOŁACZYK KUPUJESZ – DZIECI W LIBANIE RATUJESZ!

Dla nas 6 czy 10 złotych to często drobna reszta po zakupach, połowa kawy na mieście lub baton z kiosku – wydatek, którego niemal nie zauważamy. Jednak dla głodnego dziecka w Libanie ta sama kwota to pełna miska zupy i ciepły posiłek, który daje siłę i nadzieję na jutro. To, co dla nas jest drobiazgiem, dla nich może oznaczać życie.

Dramat „najmniejszych”

Podczas swojej wizyty w Libanie papież Leon XIV spotkał się z dramatyczną sytuacją rodzin, których nie stać na zaspokojenie najbardziej podstawowych potrzeb. Dziś odpowiadamy na apel o „nowy rozdział ludzi i solidarności dla cierpiącego kraju” oraz na „Wołanie Boskiego daru pokoju”. Nie możemy pozostać obojętni,

widząc cierpiących najmłodszych. Te dzieci potrzebują naszej konkretnej pomocy.

Światowy Dzień Misyjny Dzieci

Już 6 stycznia, w uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli), obchodzimy Światowy Dzień Misyjny Dzieci. Święto to zostało ustanowione przez papieża Piusa XII na przełomie 1949 i 1950 roku, aby uwrażliwiać nas wszystkich na los dzieci w krajach misyjnych.

W tym roku Ksiądz Proboszcz naszej parafii kieruje wzrok i serca ku najbiedniejszym dzieciom w Libanie.

Zaproszenie na kiermasz: „Kołaczek kupujesz – dzieci w Libanie ratujesz!”

Zapraszamy wszystkich parafian do włączenia się w akcję pomocową:

- **Kiedy:** 25 stycznia 2026 r.
- **Co:** Kiermasz charytatywny.
- **Hasło:** „Kołaczek kupujesz – dzieci w Libanie ratujesz!”

*Wkraczając w Nowy Rok, Wspólnota Rodziny bł. Edmunda Bojanowskiego składa Wam najserdeczniejsze życzenia:
Niech Boża łaska i miłość otaczają Was oraz Waszych bliskich każdego dnia. Życzymy, aby w Waszych sercach zawsze gościła wdzięczność, a Chrystus dawał Wam pokój, którego świat dać nie może. Niech każdy dzień nowego roku będzie dla Was pewnym krokiem ku świętości.*

Wspólnota Rodziny bł. Edmunda Bojanowskiego

PORZĄDEK WOKÓŁ NAS – LUSTRO NASZEGO WNĘTRZA

Stan naszego pokoju, domu czy samochodu często mówi o nas więcej, niż chcielibyśmy przyznać. Nie chodzi jedynie o estetykę czy dobre wrażenie na innych. Porządek – albo jego brak – bywa odbiciem tego, co dzieje się w naszym wnętrzu: w myślach, sercu i relacji z Bogiem. Żyjemy w konkretnych miejscach i one na nas wpływają. Chaos wokół nas potrafi wprowadzać niepokój, rozdrażnienie i zmęczenie. Trudniej się skupić, trudniej modlić, trudniej odpocząć. Z kolei porządek daje poczucie ładu, bezpieczeństwa i harmonii. Nie bez powodu mówimy, że „lepiej się myśli” w uporządkowanej przestrzeni. Porządkowanie nie jest więc tylko czynnością techniczną. To także akt troski – o siebie, o innych domowników, o gości. To znak, że to, co mnie otacza, ma dla mnie znaczenie.

W Piśmie Świętym Bóg objawia się jako Ten, który wprowadza ład. Stworzenie świata nie było chaotyczne – każdy dzień miał swój sens i swoje miejsce. Podobnie w życiu duchowym: wewnętrzny porządek pomaga usłyszeć Boży głos. Gdy wszystko jest „rozrzucone” – obowiązki, relacje, emocje – łatwo zagubić to, co najważniejsze. Posprzątany pokój czy samochód nie czyni nas automatycznie lepszymi ludźmi. Ale może być znakiem wewnętrznej decyzji: chcę żyć uważniej, odpowiedzialniej, z większym szacunkiem do darów, które otrzymałem.

Czasem odkładamy sprzątanie na później, tak jak odkładamy rozmowę, pojednanie czy modlitwę. „Jeszcze zdążę”, „nie teraz”. Tymczasem uporządkowanie małych spraw potrafi dać zaskakującą ulgę i motywację do dalszych kroków. Wyrzucona sterta niepotrzebnych rzeczy, czyste biurko, zatankowany i wysprzątany samochód – to drobiazgi, które uczą systematyczności i odpowiedzialności. Porządek uczy także pokory. Przypomina, że świat nie kręci się tylko wokół mnie, że inni mają prawo do czystej, zadbanej przestrzeni. To konkretna forma miłości bliźniego. Warto podkreślić: nie chodzi o pedantyzm ani o życie „pod linijkę”. Każdy ma inny temperament, inne możliwości i inne tempo. Porządek nie jest celem samym w sobie. Jest narzędziem, które pomaga żyć spokojniej i bardziej świadomie. Bóg nie szuka w nas idealnie ułożonych półek, ale serca, które pragnie ładu, dobra i prawdy. Zewnętrzny porządek może być jednym z kroków ku temu, by ten ład zaprowadzić także w środku. Może warto dziś spojrzeć na swoją przestrzeń jak na lustro. Nie po to, by się oskarżać, ale by coś zrozumieć. Posprzątany pokój czy dom nie rozwiąże wszystkich problemów, ale może stać się pierwszym krokiem do większego pokoju serca. Bo kiedy wokół nas jest więcej ładu, łatwiej usłyszeć cichy głos Boga, który – jak zawsze – zaprasza do życia w harmonii.

NOWY ROK – NOWA NADZIEJA?

Zakończyliśmy właśnie 2025 rok. Jaki ten rok dla każdego z nas prywatnie był? Jak kończymy ten rok? Udało się nam coś zmienić czy może samo się nam coś, niekoniecznie po naszej myśli, zmieniło? Mamy powody do dumy czy raczej sprawy do przepracowania? Udało się nam zmienić podejście do swojego życia, mimo że nie było, nie jest i nie zapowiada się nadzwyczajnie i wystrzałowo? Umiemy pokochać to życie i siebie wśród jego trwania – to swoje własne, małe – wielkie życie?

Koncząc ten szczególny, bo jubileuszowy czas Roku 2025, obchodzonego w myśli i duchu „Pielgrzymów Nadziei”, możemy podsumować ten czas i zastanowić się nad miejscem, w którym aktualnie jesteśmy i celem, do którego zmierzamy! Kardynał Grzegorz Ryś lubi mawiać, że „pielgrzym to ktoś, kto odkrywa w sobie świadomość celu...” – piękna

definicja i duchowy drogowskaz! Dzięki takiemu spojrzeniu możemy określić, czy jesteśmy pielgrzymami, idącymi z nadzieją do konkretnego celu lub też włóczęgami, którzy bez nadziei, sensu i celu przeskakują tylko z dnia na dzień...

Mając pielgrzymować, czyli nie iść na oślep, ale do celu, mamy mieć w swoim duchowym plecaku nadzieję,

o której mówił z kolei wielki papież Benedykt XVI – którego niedawno w ostatni dzień starego roku szczególnie wspominaliśmy w 3. rocznicę Jego narodzin dla Nieba, że „nadzieja to wiara, że jeszcze można przeżyć miłość...”.

Znajdźmy może w tym szaleństwie i zabieganiu codzienności taką cichą chwilkę na moment podsumowania, na zebranie myśli i chwilę wdzięczności! Spróbujmy w sobie ustawić ten duchowy GPS na dobry cel, włożyć mentalnie pielgrzymie buty i przyodziać się w nadzieję, żeby mieć tę wiarę w nasze małe – wielkie życia i w to, że jeszcze można przeżyć miłość, że wszystko, co najlepsze jest jeszcze przed nami, niczym słońce w mroźny i mglisty poranek, u progu dobrego i pogodnego dnia...

Dziś trwamy już w nowym 2026 roku z Nadzieją i Bożym Błogosławieństwem, które są najlepszym, co możemy sobie powtarzać, przekazywać i zapalać u progu tego czasu!

Słowami Błogosławieństwa Aaronowego z Księgi Liczb:

„Niech cię Pan błogosławi i strzeże.

Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech

cię obdarzy swą łaską.

Niech Pan zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem!”, przekazujemy sobie życzenia i znaki Bożej Obecności wśród nas, aby ten rok i każdy kolejny, był wypełniany tym, na co gło-
dujemy, czego nam mało, za czym tęsknimy...

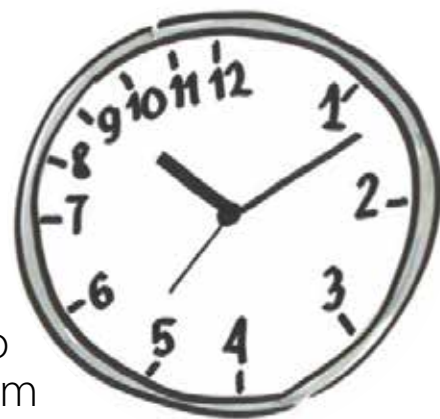
Grupa Progres życzy sobie i wszystkim spełnienia marzeń o szczęśliwym życiu, spokoju, Kochaniu i byciu kochanym. Czasu dla siebie, energii do pracy nad sobą, zdrowia, spełnienia, samorealizacji i Bożego Błogosławieństwa na każdy z tych 365 dni tego 2026 roku, który przed nami, a o którym wiemy, mimo wszystko jedynie tyle, że będzie AD – Anno Domini – Rokiem Pańskim, czyli z najlepszą mimo wszystkich rozterek i trudności, prognozą i pewnością dla nas!

Niech wypełniają się w nas słowa, powtarzane w każdej Eucharystii, aby Bóg „wybawił nas od zła wszelkiego i obdarzył nasze czasy pokojem. Wspomógł nas w swoim miłosierdziu, abyśmy zawsze wolni od grzechu i bezpieczni od wszelkiego zamętu, pełni nadziei oczekiwali przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa...”.

Bartosz Niewrzół | Grupa Progres

PROKRASTYNACJA ODKŁADANIE NA PÓŹNIEJ. MAŁY NAWYK, DUŻE KONSEKWENCJE

„Zrobię to jutro” – to jedno z najczęściej wypowiedzianych zdań naszych czasów. Jutro zadzwonię, jutro się pomodłę, jutro zacznę... A jutro często zamienia się w „kiedyś”. To zjawisko nazywamy prokrastynacją, czyli odkładaniem ważnych spraw na później. Choć brzmi niewinnie, może mieć realny wpływ na nasze życie – także duchowe.

Czym jest prokrastynacja?

Prokrastynacja nie polega na lenistwie. Często odkładamy nie dlatego, że nam się nie chce, ale dlatego, że się boimy: porażki, krytyki, odpowiedzialności albo tego, że zadanie nas przerośnie. Czasem odkładamy rzeczy ważne, zastępując je mniej istotnymi, ale przyjemniejszymi – porządkowaniem szuflady zamiast rozmowy, scrollowaniem telefonu zamiast modlitwy.

„Jeszcze nie teraz” w życiu wiary

Prokrastynacja dotyka także naszej relacji z Bogiem.

Odkładamy spowiedź, bo „jeszcze się przygotuję”. Odkładamy modlitwę, bo „nie mam dziś nastroju”. Odkładamy pojednanie, bo „druga strona powinna zacząć”. Tymczasem Pan Jezus wielokrotnie wzywa do czujności i gotowości: „Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy Pan domu przyjdzie” (por. Mk 13,35).

Wiara nie rozwija się „przy okazji”. Potrzebuje czasu, decyzji i konkretności. Odkładanie dobra sprawa, że serce powoli przyzwyczaja się do wygodzie, a sumienie do ciszy.

11 stycznia 2026

1. Skąd Jezus przyszedł do Jana nad Jordan?
2. Dlaczego Jezus miał przyjąć chrzest od Jana? (Mt 3, 13 - 17)

18 stycznia 2026

1. Jak Jan nazywa Jezusa?
2. Pod jaką postacią zstąpił Duch Święty na Jezusa? (J 1, 29 - 34)

25 stycznia 2026

1. O czym Jezus naucza w Galilei?
2. Co robili bracia, gdy Jezus powołał ich na apostołów? (Mk 4, 12 - 23)

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 11 stycznia 2026 r.
1.
2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 18 stycznia 2026
1.
2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 8 lutego 2026 r.
1.
2.

01 lutego 2026

1. Gdzie Jezus powiedział kazanie o błogosławieństwach?
2. Co czeka tych, którzy słuchają Jezusa i wypełniają Jego słowa? (Mt 5, 1 - 12a)

08 lutego 2026

1. Jak Jezus nazywa uczniów?
2. Dlaczego uczniowie mają być światłem dla ludzi? (Mt 5, 13 - 16)

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 25 stycznia 2026 r.
1.
2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 1 lutego 2026 r.
1.
2.

Małe kroki zamiast wielkich planów

Jak wyjść z pułapki odkładania? Przede wszystkim – nie zaczynać od wielkich postanowień. Zamiast planować godzinę modlitwy dziennie, zacznijmy od pięciu minut. Zamiast odkładać rozmowę „na idealny moment”, umówmy się na konkretny termin. Małe kroki budują wytrwałość.

Pomocne jest też zadanie sobie prostego pytania: *czy to, co robię teraz, przybliża mnie do dobra, czy tylko odsuwa trudną decyzję?* Uczciwa odpowiedź często wiele wyjaśnia.

Czas jest darem

W parafialnej codzienności łatwo zauważyć, jak wiele dobra rodzi się z gotowości „tu i teraz”: ktoś

zdecydował się pomóc, ktoś przyszedł mimo zmęczenia, ktoś nie odłożył telefonu, tylko wysłuchał. Święci nie byli ludźmi bez słabości, ale ludźmi, którzy – mimo nich – odpowiadali na Boże zaproszenie. Papież Franciszek często przypominał, że chrześcijaństwo to nie teoria, ale droga. A na drodze nie da się stać w miejscu bez końca. Każdy dzień jest darem, którego nie warto odkładać na później.

Prokrastynacja odpowiada: „jeszcze zdążysz”. Ewangelia mówi: „dziś”. Dziś jest dobry moment, by zrobić pierwszy krok – w pracy nad sobą, w relacjach, w wierze. Nie idealnie, nie perfekcyjnie, ale z sercem otwartym na Boga. Bo „teraz jest czas upragniony, teraz jest dzień zbawienia” (2 Kor 6,2). Może właśnie dziś warto przestać odkładać na jutro to, co naprawdę ważne.

„NIC SIĘ NIE STAŁO”

– o bylejakości, którą coraz łatwiej tolerujemy

Coraz częściej w naszym języku, myśleniu i działaniu pojawia się zdanie: „nic się nie stało”. Wypowiadamy je, gdy coś zostało zrobione niedbale, gdy zabrakło odpowiedzialności, gdy obietnica nie została dotrzymana albo gdy sprawy ważne potraktowano po łebkach. Klepiemy się po plecach, usprawiedliwiamy siebie i innych, a bylejakość powoli staje się normą. Bylejakość nie przychodzi nagle. Wkrada się po cichu: trochę mniej zaangażowania, trochę mniej staranności, trochę mniej serca. „Wystarczy, że jest”, „jakoś to będzie”, „nie przesadzajmy”. Z czasem przestajemy oczekiwać więcej – od siebie i od innych. Problem w tym, że bylejakość nie jest neutralna. Ona kształtuje nasze postawy. Jeśli godzimy się na niedbalstwo w małych sprawach, łatwiej nam je zaakceptować w większych. Jeśli ciągle mówimy „nic się nie stało”, to w końcu przestajemy dostrzegać, że jednak „coś” się dzieje – w nas samych.

„Wystarczy, że jest” – czy na pewno? Takie podejście potrafi przenikać również do życia duchowego. Msza „odbębnonia”, modlitwa „odklepana”, zaangażowanie „bo trzeba”. Czasem mówimy: ważne, że ktoś przyszedł, że coś się odbyło. To prawda – obecność jest cenna. Ale czy naprawdę nie ma znaczenia, jak coś robimy? Pan Jezus w Ewangelii nie chwali bylejakości. Przeciwnie – przypowieści o talentach czy o pannach roztropnych mówią wyraźnie o odpowiedzialności, czuwaniu i zaangażowaniu. Bóg nie oczekuje perfekcji, ale oczekuje serca. A serce nie działa „byle jak”.

Klepanie po plecach zamiast refleksji. Łatwiej jest powiedzieć: „nic się nie stało” niż zatrzymać się i zapytać: „dlaczego tak wyszło? co mogę zrobić lepiej?”. Łatwiej się usprawiedliwić niż wziąć odpowiedzialność. Tymczasem prawdziwa dojrzałość – ludzka i chrześcijańska – rodzi się z umiejętności przyznania: „to było za mało”. Nie chodzi o surowość ani ciągłe krytykowanie. Chodzi o uczciwość wobec siebie i Boga. O pragnienie, by wzrastać, a nie tylko trwać w wygodnym „jakoś”. Wiara wymaga więcej niż minimum. Chrześcijaństwo nie jest drogą na skróty. Nie polega na zaliczaniu obowiązków ani na robieniu minimum, by mieć spokój sumienia. Miłość – do Boga i do człowieka – zawsze domaga się czegoś więcej: uwagi, wysiłku, czasu. Święci nie byli ludźmi bez błędów, ale ludźmi, którzy nie godzili się na bylejakość w sprawach najważniejszych. Gdy upadali, wstawali. Gdy widzieli brak – reagowali. Nie mówili lekko: „nic się nie stało”, jeśli wiedzieli, że stawką jest dobro. Może warto dziś zapytać siebie: gdzie w moim życiu za łatwo mówię „wystarczy”? Gdzie klepię się po plecach, zamiast postawić sobie wymagania? Nie po to, by się zniechęcić, ale po to, by żyć pełniej. Bóg nie oczekuje od nas rzeczy wielkich, ale oczekuje wierności w małych. A one nigdy nie są byle jakie. Bo w oczach Boga nic, co robimy z sercem, nie jest bez znaczenia.

M&M

ŚWIĘTY JAN BOSKO

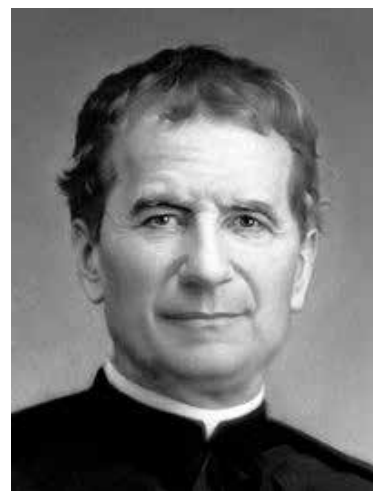
KAPŁAN MŁODYCH I NAUCZYCIEL SERCA

Święty Jan Bosko, prezbiter, to postać, która mimo upływu lat pozostaje niezwykle aktualna. Żył w XIX wieku, ale problemy, z którymi się mierzył – zagubienie młodych, brak autorytetów, ubóstwo materialne i duchowe – brzmią bardzo współcześnie. Jego życie pokazuje, że świętość nie polega na nadzwyczajnych czynach, lecz na codziennej miłości okazywanej w praktyce.

Jan Bosko był kapłanem, który był z młodymi. Nie czekał, aż przyjdą do kościoła – wychodził na ulice, podwórka i place Turynu. Rozmawiał, słuchał, znał ich imiona i historie. Współcześnie możemy go naśladować, ucząc się uważności na drugiego człowieka: zainteresowania, obecności i zwykłej rozmowy. Czas

poświęcony drugiemu nigdy nie jest stracony.

Święty Jan Bosko stworzył tzw. system prewencyjny, oparty na trzech filarach: rozumie, religii i miłości wychowawczej. Nie straszył karą, lecz proponował drogę dobra. Wierzył, że młody człowiek, który czuje

się kochany i szanowany, sam chce stawać się lepszy. Dziś ta postawa jest potrzebna w rodzinach, szkołach i parafiach – wszędzie tam, gdzie łatwo zastąpić dialog krzykiem lub obojętnością.

Jednym z najbardziej rozpoznawalnych rysów św. Jana Bosko była radość. Uczył, że świętość nie jest ponura. Zabawa, śmiech, sport i wspólne świętowanie były dla niego naturalną drogą do wychowania i ewangelizacji. W świecie pełnym napięcia i zmęczenia jego przesłanie brzmi jasno: chrześcijanin to człowiek nadziei, który potrafi się cieszyć i zarażać dobrem.

Odpowiedzialność za młodych dziś

Naśladowanie św. Jana Bosko nie jest zarezerwowane tylko dla kapłanów czy wychowawców. Każdy z nas – rodzic, nauczyciel, dziadek, sąsiad – ma wpływ na młode pokolenie. Czasem wystarczy dobre słowo, zainteresowanie, cierpliwość. Czasem obecność wtedy,

gdy inni odchodzą. Jan Bosko przypomina, że młodzi nie potrzebują ideałów nie do osiągnięcia, lecz dorosłych, którzy będą wiarygodni.

Modlitwa i zaufanie Bogu

Choć był bardzo aktywny, Jan Bosko czerpał siłę z modlitwy i sakramentów. Wiedział, że bez Boga nawet najlepsze metody zawodzą. Współcześnie jego przykład uczy nas równowagi: działania zakorzenionego w wierze, pracy połączonej z modlitwą, zaangażowania opartego na zaufaniu Bogu.

Święty Jan Bosko pokazuje, że świętość jest możliwa tu i teraz – w codzienności, w relacjach, w trosce o drugiego człowieka. Naśladować go dziś to być blisko młodych, wychowywać z miłością, nie bać się radości i wierzyć, że w każdym człowieku jest dobro, które można obudzić. To zadanie aktualne w każdej parafii i w każdym czasie.

ŚWIĘTA AGNIESZKA – DZIEWICA I MĘCZENNICA. CZEGO UCZY NAS DZIŚ?

Święta Agnieszka należy do grona najbardziej znanych męczennic pierwszych wieków chrześcijaństwa. Żyła na przełomie III i IV wieku w Rzymie i – według tradycji – poniosła śmierć męczeńską, mając zaledwie 12 lub 13 lat. Jej imię, pochodzące od łacińskiego agnus – „baranek”, stało się symbolem czystości, niewinności i całkowitego oddania Bogu.

Agnieszka od najmłodszych lat należała sercem do Chrystusa. Gdy odrzuciła zaloty możnych rzymskich, wyznając, że jest „oblubienicą Chrystusa”, została oskarżona o bycie chrześcijanką. W czasach prześladowań oznaczało to wyrok śmierci. Mimo grób i tortur nie wyrzekła się wiary. Jej wierność aż do końca stała się świadectwem, które poruszało serca współczesnych i do dziś inspirowało kolejne pokolenia wierzących.

Czego św. Agnieszka uczy nas dzisiaj?

Przede wszystkim odwagi wiary. Agnieszka pokazuje, że wiara nie jest jedynie prywatnym przekonaniem, ale relacją z Bogiem, która domaga się wierności – także wtedy, gdy jest to trudne lub niezrozumiałe dla otoczenia. W świecie, w którym chrześcijaństwo bywa spychane na margines, jej postawa zachęca do jasnego i spokojnego wyznawania tego, kim jesteśmy. Uczy nas także czystości serca, rozumianej szerzej niż tylko w sensie moralnym. To postawa wewnętrznej wolności, uczciwości i jedności życia. Święta Agnieszka przypomina, że prawdziwa czystość polega na wyborze dobra, prawdy i miłości – nawet

wtedy, gdy wymaga to sprzeciwu wobec presji świata. Jej życie jest również lekcją wierności sumieniu. Młoda dziewczyna, pozornie słaba i bezbronna, okazała się duchowo silniejsza niż ci, którzy posiadali władzę i przemoc. Pokazuje nam, że prawdziwa siła rodzi się z zakorzenienia w Bogu, a nie z kompromisów czy uległości wobec zła. Święta Agnieszka uczy także zaufania Bogu w młodym wieku. Jej przykład jest szczególnie ważny dla dzieci i młodzieży, którym przypomina, że świętość nie jest zarezerwowana dla dorosłych czy „wyjątkowych” osób. Każdy, niezależnie od wieku, jest zaproszony do przyjaźni z Chrystusem i życia Ewangelią na co dzień.

Św. Agnieszka pokazuje, że miłość do Boga daje sens nawet cierpieniu. Jej męczeństwo nie było porażką, lecz zwycięstwem wiary i miłości. Dlatego Kościół wspomina ją jako triumfującego świadka Chrystusa.

Wpatrując się w postać św. Agnieszki, możemy uczyć się prostoty, odwagi i wierności. Jej ciche, ale mocne świadectwo przypomina nam, że bycie chrześcijaninem oznacza życie w prawdzie – z Bogiem i dla Boga, bez względu na okoliczności.

UROCZYSTOŚĆ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI – POCZĄTEK ROKU W RĘKACH MATKI

Pierwszy dzień nowego roku Kościół rozpoczyna w sposób szczególny: stawiając przed nami Maryję jako Bożą Rodzicielkę. To nie jest przypadkowy wybór. Gdy wchodzimy w kolejny rok z jego nadziejami, planami i niepewnościami, liturgia prowadzi nas do Tej, która jako pierwsza przyjęła Boga do swojego życia – bez zastrzeżeń i bez lęku.

„Bogarodzica” – prawda wiary

Tytuł „Boża Rodzicielka” (Theotokos – „Ta, która nosi Boga”) jest jednym z najstarszych i najważniejszych określeń Maryi. Przypomina, że Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym Człowiekiem. Maryja nie jest jedynie Matką „człowieczeństwa” Jezusa, ale Matką Syna Bożego, który stał się człowiekiem. Ta prawda wiary została uroczystie potwierdzona przez Kościół już w V wieku, a do dziś pozostaje fundamentem chrześcijaństwa.

Maryja – Matka, która towarzyszy

Ewangelia ukazuje Maryję jako Tę, która „zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu”. Nie zawsze rozumiała wszystko od razu, ale ufała. Nie wybierała łatwej drogi, lecz drogę wierności. Dlatego jest tak bliska naszym doświadczeniom. Każdy nowy rok niesie pytania i wyzwania – Maryja uczy nas, jak przeżywać je z Bogiem, nawet wtedy, gdy brakuje jasnych odpowiedzi.

Jako Matka Kościoła i Matka każdego z nas, Maryja nie zatrzymuje uwagi na sobie. Zawsze prowadzi do Jezusa. Uczy, że prawdziwe szczęście rodzi się z posłuszeństwa Słowu Bożemu i zaufania, które nie gaśnie w chwilach próby.

Nowy rok – pod Jej opieką

Uroczystość Bożej Rodzicielki Maryi jest także dniem

modlitwy o pokój na świecie. To właśnie przez Maryję przyszedł na świat Książę Pokoju. W czasie, gdy wokół nas tyle niepokoju, konfliktów i napięć, Kościół zaprasza, byśmy nowy rok oddali w Jej matczyne ręce – prosząc o pokój w sercach, rodzinach i narodach.

Oddać rok Maryi to nie znaczy uciec od odpowiedzialności. To znaczy uczyć się od Niej postawy służby, pokory i miłości. To także zaproszenie, by w codzienności robić miejsce dla Boga – tak jak Ona zrobiła miejsce w swoim życiu.

Matka na każdy dzień

Maryja jako Boża Rodzicielka przypomina nam, że Bóg nie jest daleki. Przychodzi do nas przez ludzkie życie, przez rodzinę, przez codzienne sprawy. Chce być obecny w naszym domu, pracy, radościach i trudnościach. Tak jak był obecny w Nazarecie.

Rozpoczynając nowy rok, spójrzmy na Maryję nie tylko jako na postać z kart Ewangelii, ale jako na Matkę, która idzie z nami. Uczy nas przyjmować Boga tu i teraz – bez idealnych warunków, ale z otwartym sercem. Uroczystość Bożej Rodzicielki Maryi to zaproszenie, by pierwszy dzień roku przeżyć nie w pośpiechu, ale w zawierzeniu. Bo jeśli Maryja jest Matką Boga, może być także Matką naszej nadziei. A rok rozpoczęty z Nią to rok rozpoczęty najlepiej – w świetle wiary, pokoju i Bożej obecności.

INTENCJE MSZALNE – STYCZEŃ 2026

Czwartek, 01.01.2026

**UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI
MARYI**

I czwartek miesiąca

7.30 W intencji Parafian.

9.30 Do Jezusa Chrystusa Najwyższego Kapłana o powołania kapłańskie i zakonne oraz o potrzebne łaski, błogosławieństwo i zdrowie dla Kapłanów i Sióstr Służebniczek posługujących w naszej parafii – od Ofiarodawców.

11.00

12.15

18.00 Za + Karola Pekrul w XII rocznicę śmierci.

Piątek, 02.01.2026

I piątek miesiąca

7.00 Do Najświętszego Serca Pana Jezusa w intencji Czcieli i Ofiarodawców.

18.00 1. W intencji dzieci po Wczesnej i Pierwszej Komunii Św. i ich rodziców.

2. W intencji Anity Surma z okazji 50. urodzin, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Solenizantki i jej rodziny.

3. W pewnej intencji z okazji urodzin, z podziękowaniem za dotychczasowe łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej.

Sobota, 03.01.2026 Najświętszego Imienia Jezus

I sobota miesiąca

6.30 NABOŻEŃSTWO WYNAGRADZAJĄCE.

7.00 1. Intencja wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi wszelkie zniewagi i grzechy całego świata wyrządzone Matce Boga i naszej.

2. Do Niepokalanego Serca Maryi w intencji matek – od Ofiarodawców.

16.00 MSZA ŚW. KOŁĘDOWA ulice: Rymera, Napier-
skiego, Nałkowskiej, Spacerowa, Irysowa, Czecha,
Pocztowa, Mieleckiego, Hubalczyków, Wieczorka.

18.00 1. Dziękczynna z okazji 35. rocznicy ślubu Krystyny i Leona Sówka.

2. Dziękczynna z okazji 18. urodzin Sebastiana Siudy.

Niedziela, 04.01.2026

7.30 W intencji Parafian.

9.30 O Miłosierdzie Boże dla + Stanisława Daukszewicz.

11.00 Do Opatrzności Bożej z prośbą o Boże błogosławieństwo dla pewnej rodziny.

12.15 Msza św. chrzcielna.

17.15 Koncert kolęd w wykonaniu Marii Rzechanek oraz Przemysława Kadłubka połączony ze wspólnym śpiewaniem.

18.00 Za ++ Małgorzatę i Eugeniusza Szymura w I rocznicę śmierci.

Poniedziałek, 05.01.2026

7.00 Za + Józefa Węgrzyk, + żonę Annę, ++ rodziców z obu stron, + wnuka Sylwestra.

18.00 1. Za + Jerzego Szostek w I rocznicę śmierci.

2. Za + Helenę Zdziechowską w rocznicę ziemskich urodzin, + męża Józefa i + córkę Annę.

Wtorek, 06.01.2026

UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

7.30 O zwycięstwo Miłosierdzia Bożego w nas i na całym świecie – od Czcieli i Ofiarodawców

9.30 W intencji Parafian.

11.00 Za + Żanetę Olejniczak w I rocznicę śmierci.

12.15 Za + Henrykę Kasprzycką w IV rocznicę śmierci.

16.30 Kolędowanie z „Przytupem”.

18.00 Za + Rajmunda Polnik, ++ Jana i Marię Barczyk.

Środa, 07.01.2026

7.00 Do MB Nieustającej Pomocy w intencji Czcieli i Ofiarodawców.

18.00 1. Za + Urszulę Aniśkiewicz – ofiara od sąsiadów z ul. Wolności bl. 3

WIARA

To, w jaki sposób wierzysz, przeżywasz wiarę, kształtuje Twoje myślenie, świat wartości, otwartość, empatię, gotowość zrozumienia, przyjęcia. Kształtuje odniesienie do drugiego człowieka, wpływa na przeżywanie trudnych sytuacji, bezradności, konfliktów, napięć, niepokojów, chorób, śmierci i strat...

To, w jaki sposób wierzysz, kształtuje Twój kręgosłup moralny, etyczny, etos pracy, zawodu, stanu...

To, w jaki sposób wierzysz, wpływa na to, jak traktujesz siebie, jak na siebie patrzysz, jak dbasz o siebie, o granice, szacunek, godność - jak traktujesz innych ludzi, ile masz szacunku, otwartości, życzliwości...

To, jak wierzysz, ma znaczenie w tym, jak przeżywasz relacje, ile dajesz, jak dajesz, ile bierzesz...

To, w jaki sposób wierzysz, widać w Twoim podejściu do pracy, obowiązków, zajęć, których się podjąłeś, obszarów, tematów, za które odpowiadasz...

To, jak wierzysz, ma znaczenie!

2. Za + Adama Binczyk – ofiara od sąsiadów z ul. Hubalczyków.

Czwartek, 08.01.2026

7.00 Za + Lidie Pawlas, + męża Zygryda, + syna Krystiana.

17.00 ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU.

18.00 1. Za + Józefa Słanina.

2. Za + Karola Otawa, + żonę Gertrudę, + syna Janusza.

Piątek, 09.01.2026

7.00 Za + Edeltraudę Kielkowską w XVII rocznicę śmierci, + męża Józefa, + córkę Ewę.

18.00 1. Za + Magdalenę Wojacek w I rocznicę śmierci.

2. Za + Ludwinę i Adama Zerzon w I rocznicę ich śmierci.

3. Za + + Jacka Bagińskiego w X rocznicę śmierci.

Sobota, 10.01.2026

7.00 W intencji Ojczyzny.

16.00 MSZA ŚW. KOŁĘDOWA

ulice: Sienkiewicza, Cmentarna, Wypandów, Sokolska, Młyńska, Rybnicka, Wiosny Ludów.

18.00 1. Za + Marię Nawrat, + męża Antoniego, ++ synów: Michała i Wojciecha.

2. Za ++ Alfreda i Bronisławę Rzechanek, + wnuka Michała, ++ Stefanię i Józefa Polok.

3. Za ++ Stefanię i Jana Musioł w rocznicę śmierci.

Niedziela, 11.01.2026

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO

7.30 1. W intencji Parafian.

2. Za + Henryka Weber, ++ rodziców i teściów.

9.30 Za + Andrzeja Górzyńskiego.

11.00 W intencji rocznego dziecka Stanisława Gajda z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Anioła Stróża.

12.15 Dziękczynna z okazji 50. rocznicy ślubu Jadwigi i Jerzego Grabiec z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Jubilatów i całej rodziny.

13.30 Dziękczynna z okazji 75. urodzin Henryki Dornia.

17.00 Nieszpory kołędowe.

18.00 Za + Halinę Lewicką – od rodziny Malec.

Poniedziałek, 12.01.2026

7.00 Za ++ Józefa i Felicję Sajdak.

18.00 1. Za + Alojzego Ośliżok w X rocznicę śmierci.

2. Za + Antoniego Skut w VI rocznicę śmierci, + syna Adama.

3. Za + Jadwigę Krężolek w V rocznicę śmierci, + męża Antoniego.

Wtorek, 13.01.2026

7.00 Do Miłosiernego Serca Pana Jezusa przez Niepokalane Serce Maryi za tych, którzy utracili wiarę i odeszli od Boga i Kościoła.

17.00 NABOŻEŃSTWO DO MB FATIMSKIEJ.

18.00 1. Dziękczynna z okazji 70. urodzin Edwarda oraz 60. urodzin Jerzego, z prośbą o Boże błogosławieństwo i o opiekę MB Wniebowziętej.

2. O opiekę Matki Bożej i Anioła Stróża dla Martynki z okazji urodzin.

Środa, 14.01.2026

7.00 Za + Czesława Jordan w IV rocznicę śmierci.

18.00 1. Za + Jerzego Bugdoł w I rocznicę śmierci.

2. Za ++ Teresę i Jana Cichy, ++ rodziców z obu stron, ++ Marię i Jana Zajęc.

3. Za + Alicję Bienia w IV rocznicę śmierci.

Czwartek, 15.01.2026

7.00 Za+ Marię Muszala w rocznicę śmierci.

17.00 ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU.

18.00 1. Msza św. 30-dniowa za ++: Andrzeja Gojny, Jerzego Zerzon, Zygryda Firut, Julię Merak.

2. Za + Stanisława Warzeszka w rocznicę ziemskich urodzin.

3. Za Franciszkę i Henryka Ostrzolek.

Piątek, 16.01.2026

7.00 W intencji Ireny Kozielskiej z okazji 85. urodzin z podziękowaniem za dar życia i otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Solenizantki i jej bliskich.

18.00 1. Za + Katarzynę Lisicką w I rocznicę śmierci.

2. Za + Zenona Śmietana w VI rocznicę śmierci, ++ Stefanię i Zygmunta Augustyniak.

3. Za ++ Kunegundę i Franciszka Wyputa.

Sobota, 17.01.2026

Wspomnienie św. Antoniego, opata

7.00 Do MB Patronki Radości Macierzyńskiej o dar macierzyństwa i prawo do życia każdego poczętego dziecka.

16.00 MSZA ŚW. KOŁĘDOWA ulice: Hallera, Rydułtowska, Puszkina, Zapolskiej, Matejki, Korfante-go, Malinowa, Makuszyńskiego.

18.00 1. Za + Krzysztofa Paprockiego w II rocznicę śmierci.

2. Za + Natalię Marcol-Rumak w IV rocznicę śmierci, + Emilię Kicińską w V rocznicę śmierci, + Pawła Kicińskiego w XLIV (44) rocznicę śmierci.

3. Za+ Romana Fus w XVII rocznicę śmierci.

Niedziela, 18.01.2026

II NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 1. Za + Jerzego Groborz, ++ rodziców i teściów.

2. Za + Jolantę Groborz, + ojca Władysława.

9.30 W intencji Parafian.

11.00 Za + Gertrudę i Pawła Kluba.

12.15 Msza chrzcielna oraz za Roczne dzieci.

16.00 Kołędowanie z „Siloe”.

18.00 Za + Urszulę Buchta w X rocznicę śmierci, + męża Fryderyka.

Poniedziałek 19.01.2026

7.00 Za ++Augustyna i Krzysztofa Sajdak.

- 18.00 1. Za + Gerde Czop i + Piotra Czop w III rocznicę śmierci.
2. Za ++ Krystynę i Jerzego Bednorz.
3. Za + Ilonę Serebnicką, ++ rodziców.

Wtorek, 20.01.2026

- 7.00 Za + Marię Muszała w rocznicę śmierci.
18.00 1. Za Jana Wojciechowskiego.
2. Za ++ Agnieszkę i Adolfa Brachmańskich, + Bolesława Nowak, ++ Zofię i Jana Budę.

Środa, 21.01.2026

Wspomnienie św. Agnieszki, dz. i męcz.

Dzień Babci

- 7.00 Za +Tadeusza Porwoł w XII rocznicę śmierci.
18.00 1. Za + Piotra Webera – of. od siostry z rodziną.
2. Za ++ Irenę i Engelberta Oślizło, + Leszka Kowalczyka.
3. Za + Mariana Mikeska – ofiara od sąsiadów z ul. Rogozina.

Czwartek, 22.01.2026

Dzień Dziadka

- 7.00 Za + Józefę Oczkowską – od brata Zygmunta z żoną i rodziną z Zawoju.
17.00 ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU.
18.00 1. Za + Halinę Mika w rocznicę śmierci, + męża Herberta, ++ rodziców z obu stron.
2. Za + Sylwię Stawowy.
3. Za + Jana Ososińskiego w VII rocznicę śmierci.

Piątek, 23.01.2026

- 7.00 Za + Lidę Pawlas, + męża Zygryda, + syna Krystiana.
18.00 1. Za + Czesława Radeckiego w I rocznicę śmierci.
2. Za + Huberta Waleckiego, ++ rodziców.
3. Za + Ryszarda Rojek, + żonę Renę, ++ rodziców.

Sobota, 24.01.2026

Wspomnienie św. Franciszka Salezego, bpa i dK

- 7.00 Za + Edwarda Klinkiewicz – od Danuty i Marka.
18.00 1. Za + Urszulę Bzowską w I rocznicę śmierci.
2. Za + Stanisława Maciejczyk w I rocznicę śmierci.
3. Za ++ Antoniego i Elżbietę Pyszny, ++ synów Waldemara i Michała, + Adama Wiosna, ++ rodziców.

Niedziela, 25.01.2026

III NIEDZIELA ZWYKŁA

- 7.30 Za + Grażynę Kilian.
9.30 W intencji Parafian.
11.00 W intencji Aleksandry i Marcina Król, z okazji 25. rocznicy ślubu, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Jubilatów i całej rodziny.
12.15
16.00 Koncert kolęd w wykonaniu chóru J. Słowackiego.
18.00 Za + Janinę Gregorek.

Poniedziałek, 26.01.2026

- 7.00 Za śp. ks. Prałata z okazji ziemskich urodzin.
7.30 NABOŻEŃSTWO DO MB PATRONKI DOBREJ ŚMIERCI.
18.00 1. Za + Marię Sorichta w rocznicę śmierci.
2. Za + Jana Stencel w XV rocznicę śmierci.

Wtorek, 27.01.2026

- 7.00 Za ++ Elżbietę i Emanuela Gomolec.
18.00 1. Za + Edwarda Klinkiewicz – od chrześniaka Szymona z rodziną.
2. Za + Zygryda Firut ofiara od rodziny Bednarz.

Środa, 28.01.2026

Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, prezb. i dK

7.00

- 18.00 1. Msza św. 30 dniowa za ++ Adama Binczyk.
2. Za + Franciszkę Kaczorowską w I rocznicę śmierci.
3. Za + Krystynę Kubica, + męża Alfreda.

Czwartek, 29.01.2026

- 7.00 Za + Irenę Oczkowską – od Grzegorza i Anety-Warta ze Skawicy.
17.00 ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU.
18.00 1. Za + Eugeniusza Juraszczyk w rocznicę śmierci.
2. Za + Genowefę Kobs w VIII rocznicę śmierci, + męża Henryka.

Piątek, 30.01.2026

- 7.00 Za + Martę Kozielski, + męża Gerarda, ++ rodziców z obu stron, + wnuka Sylwestra.
18.00 1. W intencji Tadeusza Surmy z okazji 65. urodzin, w podziękowaniu za szczęśliwe przejście na emeryturę, z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla całej rodziny.
2. Za + Józefa Surmę oraz ++ teściów: Ernestynę i Rudolfa Mrozek.

Sobota, 31.01.2026

Wspomnienie św. Jana Bosko, prezb.

- 7.00 Za + Zofię Bojarską w I rocznicę śmierci.
18.00 1. Za +Stanisława Kiermaszek w V rocznicę śmierci.
2. Za ++ Marię i Zygmunta Herok w rocznicę śmierci.
3. Za + Annę Wasek w IV rocznicę śmierci i ziemskich urodzin.

Niedziela, 01.02.2026

- 7.30 1. Za ++ rodziców: Edeltraudę i Andrzeja Skaba, ++ Annę i Tomasza Bombik.
2. Za ++ Zofię, Henryka, i Bernarda Zeman, ++ Elżbietę i Andrzeja Gruca.
9.30 1. Za Andrzeja Koźluk, ++ dwie żony.
2. Za Parafian.
11.00 Dziękczynna z okazji 40. rocznicy ślubu Krystyny i Sławomira Stacha.
12.15 Msza św. chrzcielna.
18.00 Za + Krystynę Kozielską w I rocznicę śmierci.

CHRYZTY

23.11.2025

Helena Simiłowska

29.11.2025

Michalina Kabała

7.12.2025

Przemysław Larysz

14.12.2025

Tymon Talarczyk

Wspólnota

**Pismo parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
w Białymostku**
ul. W. Korfańskiego 14, 44-310 Radlin

Zespół redakcyjny: Małgorzata Mokrosz, Gabriela Kielkowska, Henryka Pawliczek,
Halina Mizia – zdjęcia, kapłani parafii.

Asysta kościelna: Ks. Proboszcz Zbigniew Folcik.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i przeredagowywania artykułów.

Do użytku wewnętrznego. Copyright. Kopiowanie i publikowanie tekstów
i zdjęć bez wiedzy i zgody Redakcji, bądź autorów zabronione.

e-mail do redakcji: wspolnotanmp@gmail.com

ODESZLI DO WIECZNOŚCI

Pyszny Dariusz	ur. 1962	zam. Pszów, ul. Jagienki	+20.11.2025
Głowacki Jan	ur. 1968	zam. Radlin, ul. Mielęckiego	+22.11.2025
Grzonka Tadeusz	ur. 1951	zam. Rydułtowy, ul. Raciborska	+25.11.2025
Sowa Antoni	ur. 1945	zam. Radlin, ul. Damrota	+25.11.2025
Oczkowska Józefa	ur. 1947	zam. Rybnik, ul. Wrębowa	+25.11.2025
Uchmanowicz Krystyna	ur. 1936	zam. Radlin, ul. Rymera	+27.11.2025
Klinkiewicz Edward	ur. 1953	zam. Radlin, ul. Sienkiewicza	+27.11.2025
Kłosok Zygfryd	ur. 1944	zam. Radlin, ul. Damrota	+28.11.2025
Kmiecik Marian	ur. 1953	zam. Rybnik, ul. Wrębowa	+30.11.2025
Kawalec Krystyna	ur. 1953	zam. Radlin, ul. Rogozina	+04.12.2025
Aniśkiewicz Urszula	ur. 1931	zam. Radlin, ul. Wolności	+04.12.2025
Pupek Pelagia	ur. 1928	zam. Radlin, ul. Mikołajczyka	+05.12.2025
Mikeska Marian	ur. 1937	zam. Radlin, ul. Rogozina	+08.12.2025
Gojny Andrzej	ur. 1943	zam. Wodzisław Śl. 26 Marca	+11.12.2025
Zerzon Jerzy	ur. 1947	zam. Radlin, ul. Odległa	+12.12.2025
Firut Zygfryd	ur. 1943	zam. Radlin, ul. Napierskiego	+12.12.2025
Małż Krystyna	ur. 1951	zam. Rybnik, ul. Wrębowa	+16.12.2025
Merak Julia	ur. 1959	zam. Radlin, ul. Rogozina	+15.12.2025
Binczyk Adam	ur. 1973	zam. Radlin, ul. Hubalczyków	+17.12.2025
Durczok Zbigniew			+23.12.2025
Romaniczuk Władysław			+25.12.2025
Tkocz Danuta			+25.12.2025

ODESZLI W 2025

1	Telus Stanisław	+27.12.2024	21	Bojarska Zofia	+30.01.2025	41	Daukszewicz Stanisław	+21.02.2025
2	Smorawska Helena	+27.12.2024	22	Szlauer Piotr	+31.01.2025	42	Chudy Ewa	+22.02.2025
3	Sieminowicz Kornelia	+27.12.2024	23	Pieczka Helmut	+25.01.2025	43	Kwiatek Małgorzata	+24.02.2025
4	Kubik Andrzej	+27.12.2024	24	Rojek Zofia	+01.02.2025	44	Baj Przemysław	+25.02.2025
5	Błńska Halina	+30.12.2024	25	Kozielska Krystyna	+01.02.2025	45	Duszkiewicz Stanisław	+25.02.2025
6	Olejniczak Żaneta	+03.01.2025	26	Tęcza Bronisław	+03.02.2025	46	Pietrasz Józef	+26.02.2025
7	Szymura Małgorzata	+04.01.2025	27	Rusiecki Jerzy	+03.02.2025	47	Konieczny Marta	+04.03.2025
8	Szostek Jerzy	+05.01.2025	28	Romanowski Zygfryd	+06.02.2025	48	Warzecha Hubert	+10.03.2025
9	Wojacek Magdalena	+07.01.2025	29	Antoniewicz Kazimierz	+06.02.2025	49	Bobrowska Anastazja	+08.03.2025
10	Zerzon Ludwina	+09.01.2025	30	Syrek Urszula	+07.02.2025	50	Brachmańska Janina	+09.03.2025
11	Szulik Urszula	+12.01.2025	31	Pieczka Urszula	+07.02.2025	51	Czaplińska Iwona	+13.03.2025
12	Bugdoł Jerzy	+13.01.2025	32	Brachmański Henryk	+08.02.2025	52	Pekrul Gaja	+13.03.2025
13	Lisicka Katarzyna	+16.01.2025	33	Szymura Eugeniusz	+10.02.2025	53	Gonsior Dorota	+14.03.2025
14	Zerzon Adam	+17.01.2025	34	Gembalczyk Piotr	+12.02.2025	54	Ptak Halina	+21.03.2025
15	Szolc Urszula	+21.01.2025	35	Chiaramonte Rita	+12.02.2025	55	Zając Elżbieta	+25.03.2025
16	Radecki Czesław	+23.01.2025	36	Syrek Anastazja	+15.02.2025	56	Ziarnik Irena	+28.03.2025
17	Bzowska Urszula	+24.01.2025	37	Kania Eryk	+16.02.2025	57	Kapusta Józef	+31.03.2025
18	Kaczorowska Franciszka	+28.01.2025	38	Mnich Urszula	+16.02.2025	58	Melcer Jerzy	+04.04.2025
19	Maciejczyk Stanisław	+24.01.2025	39	Rajkowska Anna	+17.02.2025	59	Lepich Andrzej	+06.04.2025
20	Kargul Stanisław	+30.01.2025	40	Karwot Irena	+17.02.2025	60	Seemann Rudolf	+12.04.2025

61	Niećko Ewa	+11.04.2025	102	Mielczarek Grzegorz	+13.07.2025	143	Bugla Janusz	+21.10.2025
62	Białowąs Jadwiga	+17.04.2025	103	Faber Elwira	+14.07.2025	144	Duda Grzegorz	+21.10.2025
63	Oślizło Czesław	+20.04.2025	104	Wolny Norbert	+17.07.2025	145	Gryt Stanisław	+25.10.2025
64	Groszek Aniela	+20.04.2025	105	Bednarek Danuta	+18.07.2025	146	Skrobel Roman	+29.10.2025
65	Kubek Henryk	+24.04.2025	106	Klimek Hildegarda	+19.07.2025	147	Chrapek Jerzy	+30.10.2025
66	Wanczura Marian	+26.04.2025	107	Węgrzyn Felicia	+20.07.2025	148	Łasiewicka Zofia	+31.10.2025
67	Bober Ginter	+29.04.2025	108	Szczyrba Artur	+20.07.2025	149	Spandel Maria	+01.11.2025
68	Polnik Henryk	+05.05.2025	109	Hlubek Marcin	+26.07.2025	150	Rakowska Henryka	+04.11.2025
69	Musiolik Krzysztof	+06.05.2025	110	Kalwar Stanisław	+27.07.2025	151	Stefek Grzegorz	+05.11.2025
70	Rzadek Edward	+09.05.2025	111	Herman Grzegorz	+30.07.2025	152	Winkler Andrzej	+05.11.2025
71	Tkocz Karol	+14.05.2025	112	Olczyk Otton	+31.07.2025	153	Halamoda Gabriela	+09.11.2025
72	Szymik Walter	+14.05.2025	113	Siwczyk Gertruda	+31.07.2025	154	Rybacka Maria	+13.11.2025
73	Janiak Irena	+16.05.2025	114	Kurleto Janina	+02.08.2025	155	Rachwał Krzysztof	+15.11.2025
74	Cetnarowski Zbigniew	+17.05.2025	115	Świenty Felicia	+04.08.2025	156	Krasnopolka Wiesława	+16.11.2025
75	Migdoł Iwona	+18.05.2025	116	Kordek Grzegorz	+05.08.2025	157	Kampe Monika	+17.11.2025
76	Adamczyk Danuta	+19.05.2025	117	Szuła Jacek	+08.08.2025	158	Miklas Mirosław	+17.11.2025
77	Sperka Józef	+20.05.2025	118	Gomołka Aniela	+09.08.2025	159	Ziętek Teresa	+19.11.2025
78	Balcerzak Czesława	+22.05.2025	119	Rudol Janusz	+10.08.2025	160	Wziętek Otylia	+20.11.2025
79	Plewka Krzysztof	+22.05.2025	120	Grim Irena	+12.08.2025	161	Bytomski Zbiczysław	+20.11.2025
80	Pustelny Jan	+26.05.2025	121	Tkocz Aniela	+16.08.2025	162	Pyszny Dariusz	+20.11.2025
81	Lubarczyk Mirosław	+27.05.2025	122	Jurewicz Nadzieja	+17.08.2025	163	Głowacki Jan	+22.11.2025
82	Klimek Danuta	+28.05.2025	123	Sitko Ryszard	+19.08.2025	164	Grzonka Tadeusz	+25.11.2025
83	Bugla Margot	+31.05.2025	124	Foltys Stanisława	+20.08.2025	165	Sowa Antoni	+25.11.2025
84	Miczajka Walenty	+02.06.2025	125	Wojtala Teresa	+21.08.2025	166	Oczkowska Józefa	+25.11.2025
85	Szostek Maria	+07.06.2025	126	Parczewska Marianna	+23.08.2025	167	Uchmanowicz Krystyna	+27.11.2025
86	Mnich Wiesław	+10.06.2025	127	Wawrzyńczyk Jadwiga	+28.08.2025	168	Klinkiewicz Edward	+27.11.2025
87	Zdrzałek Zygmunt	+10.06.2025	128	Lewicka Halina	+02.09.2025	169	Kłosok Zygfryd	+28.11.2025
88	Rotkegel Zofia	+19.06.2025	129	Grim Piotr	+05.09.2025	170	Kmiecik Marian	+30.11.2025
89	Maćkowiak Borysława	+21.06.2025	130	Gadaj Katarzyna	+08.09.2025	171	Kawalec Krystyna	+04.12.2025
90	Pawlas Lidia	+22.06.2025	131	Matuszek Małgorzata	+10.09.2025	172	Aniśkiewicz Urszula	+04.12.2025
91	Cnota Gertruda	+23.06.2025	132	Kachel Ziemowit	+18.09.2025	173	Pupek Pelagia	+05.12.2025
92	Lalak-Kuklińska Grażyna	+26.06.2025	133	Zbigniew Osielski	+20.09.2025	174	Mikeska Marian	+08.12.2025
93	Jabłonka Mariusz	+28.06.2025	134	Zielonka Stanisław	+21.09.2025	175	Gojny Andrzej	+11.12.2025
94	Słanina Halina	+29.06.2025	135	Brachaczek Barbara	+23.09.2025	176	Zerzon Jerzy	+12.12.2025
95	Sklarek Tadeusz	+30.06.2025	136	Serwotka Henryk	+29.09.2025	177	Firut Zygfryd	+12.12.2025
96	Konieczny Zofia	+05.07.2025	137	Skowrońska Teresa	+30.09.2025	178	Małż Krystyna	+16.12.2025
97	Rajtak Jan	+09.07.2025	138	Dubiel Edward	+02.10.2025	179	Merak Julia	+15.12.2025
98	Kubica Erwin	+09.07.2025	139	Uriasz Ryszard	+05.10.2025	180	Bińczyk Adam	+17.12.2025
99	Barciok Eugeniusz	+09.07.2025	140	Marcol Matylda	+07.10.2025	181	Durczok Zbigniew	+23.12.2025
100	Kozak Stanisław	+10.07.2025	141	Rojek Urszula	+16.10.2025	182	Romańczuk Władysław	+25.12.2025
101	Stacha Gertruda	+13.07.2025	142	Chybicki Stanisław	+18.10.2025	183	Tkocz Danuta	+28.12.2025

Remont schodów na wieże kościelne

Barbórka 2025

Dzieci Maryi - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

